

желаж да мамж майчината нѣжностъ като ѝ възхвалявамъ сладостта на училището, неговитѣ радости, неговитѣ игри, неговитѣ чистосърдечни удоволствия. Нѣма да кажж: училищний животъ е най хубавий. Не, училищний животъ е труденъ, неприятенъ, и по тая причина той е добъръ. Извѣстни ми сж скръбитѣ на училищний животъ, извѣстни ми сж онѣзи дълги часове, когато окото е устрѣмено въ книгата която не четемъ, а въображението лѣти и се завръща въ домашното огнище при майката и сестритѣ. Но училището съ самитѣ си скръби е исцѣтвн на характеритѣ и обучение на силнитѣ добродѣтели. Ако ти си увѣренъ че твоео дѣте никога нѣма да срѣдне нѣкое прѣпятствие, че животътъ му ще бжде всякога лѣсенъ и сладкъ, че отъ нѣжната охрана на майката веднага ще прѣмине при сладкото другарство на една съруга, пази го спокойно при себе си; остави го да се наслаждава съ приятното дѣтство; отстранявай отъ него грубитѣ работи, скръбното принуждение, студената дисциплина, чуждитѣ лица, голѣмитѣ съперничества, буйнитѣ игри, всичкитѣ онѣзи нѣща които сж ужасъ за майката; но, ако не си увѣренъ и ако не си господарь на бжджщия му животъ както си на настоящия му, не се страхувай отъ испитията на възпитанието вънъ отъ семейството. Училището научава дѣтето на много полезни нѣща: на дисциплина, защото въ семейството и най строгата дисциплина е угодлива и неравна; на работа, защото работата въ семейството много лѣсно се распуца, спира и прѣкъсва; на правда, защото въ семейството и най строгата правда